Весна й зима на терезах
Або на гойдалці примхливій...
То сірим снігом критий дах,
То в дощовому переливі.

Дивлюсь, ще кволий, у вікно:
Як тепло люди метушаться!
Мов підкріпляюче вино,
По жилах міста ллється праця.

О дзвоне крапель весняних,
О брость, набрякла на деревах!
Хіба ж не треба рук моїх
Для виросту садів вишневих?

Хіба моїх не треба слів,
Палких, немов мушкетний порох,
Серед бійців і ковалів,
Серед одважних і бадьорих?

О сонце в сивому плащі,
О праці славної вітрило,
О творчі райдужні дощі,
О всеосяжна людська сило!

1941—1947 рр.